

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że będąca podstawą noty obciążeniowej decyzja sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego, stanowiąca środek prawny negatywnie wpływający na sytuację skarżącego, została wydana z naruszeniem zasad bezstronnego i rzetelnego postępowania i równości broni oraz prawa skarżącego do obrony:
 - opierając zaskarżoną decyzję na ustaleniach dokonanych przez Sąd w sprawie, w której skarżący nie brał udziału i co do której nie miał możliwości zostać wysłuchany, Parlament naruszył wynikające z art. 41 ust. 2 lit. a) i c) karty obowiązek uzasadnienia prawo skarżącego do bycia wysłuchanym;
 - Parlament nie przedstawił skarżącemu dowodów, na których pośrednio oparł zaskarżoną decyzję, ani nie udzielił skarżącemu innych informacji niezbędnych do właściwego umożliwienia mu wykonania prawa do bycia wysłuchanym (do przedstawienia uwag), z naruszeniem art. 41 ust. 2 lit. a) i b) karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Parlament popełnił błąd w ocenie, ponieważ nie ocenił przedstawionego przez skarżącego dowodu potwierdzającego, że okoliczności, do których odniósł się przed Sądem asystent, na których opiera się Parlament i w oparciu o które zostało wszczęte postępowanie w sprawie odzyskania, są błędne (potwierdzają, że dochodzenie zostało wszczęte bez uzasadnienia) i naruszają obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 41 ust. 2 lit. c) karty.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Parlament zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia ustanowionej w art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) karty, w zakresie, w jakim kwota podlegająca zwrotowi została ustalona na 78 838,21 EUR. Kwota wymagana do spłaty nie została w pełni uzasadniona i z tego względu zaskarżona decyzja zakłada, że asystent parlamentarny nigdy nie pracował dla skarżącego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że publicznie dostępna informacja Parlamentu potwierdza, iż asystent parlamentarny pełnił swoją funkcję nie później niż do dnia 15 grudnia 2015 r., co wskazuje, że wszczęcie postępowania w celu odzyskania środków finansowych było nieracjonalne, w związku z czym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Airoidi Metalli / Komisja

(Sprawa T-328/21)

(2021/C 320/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Włochy) (przedstawiciele: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjortler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/546 z dnia 29 marca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi w niniejszym postępowaniu przez nią samą i skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad równości stron i dobrej administracji, oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia prawa skarżącej do obrony i jej prawa do ujawnienia.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w dokonanej przez Komisję ocenie szkody i związku przyczynowego w odniesieniu do zastosowanej metody i procedury oraz wykorzystanych danych, a także naruszenia art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 1 ust. 2 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego z uwagi na nieprawidłową definicję produktu objętego postępowaniem.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 2 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia podstawowego jak też oczywistego błędu w ocenie co do zakresu produktu objętego postępowaniem jak również oceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie dla celów analizy szkody i związku przyczynowego (kod CN 7610 90 90).
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego z uwagi na to, że Komisja dokonała niewłaściwego wyboru „odpowiedniego reprezentatywnego” kraju.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w zakresie statusu prawnego sprawozdania, w którym Komisja stwierdziła istnienie znaczących zakłóceń rynku w określonym państwie lub w określonym sektorze tego państwa. Skarżąca twierdzi, że doszło do naruszenia rozporządzenia nr 1/1958 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽³⁾ oraz jej praw podstawowych ze względu na to, iż nie otrzymała ona tego sprawozdania sporządzonego w języku włoskim.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021 L 109, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2021 r. – EWC Academy / Komisja

(Sprawa T-330/21)

(2021/C 320/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EWC Academy GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin H. Däubler Gmelin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i uchylenie decyzji Komisji Europejskiej – Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego (EMPL) z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie odrzucenia wniosku, EMPL. B.2/AP/ab; sygn. akt Ares (2021);
- zobowiązanie Komisji do wydania zgodnej z prawem decyzji o przyznaniu pomocy;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zaskarżona decyzja Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie odrzucenia wniosku nie uwzględniła znaczenia art. 197 ust. 2 lit. c) rozporządzenia finansowego UE ⁽¹⁾ w związku z zaproszeniem do składania wniosków VP/2020/008 i w sposób prawnie niedopuszczalny stosuje ten przepis do europejskich rad zakładowych. Wymóg przedstawienia przez składające wniosek europejskie rady zakładowe własnego budżetu lub bilansu rocznego i rachunku